

Mødet den 2. Oktober. 1913.

1. (J. Nr. 23¹²—1913). **Fortegnelse over anmeldte Byggeforetagender** og udstedte Byggeattester m. v. i Aaret 1912—13.

Til Efterretning.

2. (J. Nr. 23¹¹—1913). Meddelelse om **Kødkontrol-
len** i April Kvartal 1913.

Til Efterretning.

3. (J. Nr. 10⁴—1913). Meddelelse fra Bestyrelsen for **Teknisk Skole** om, at Direktør J. Wied er valgt til Formand i Stedet for afdøde Overlærer Kleisdorff.

Til Efterretning.

4. (J. Nr. 352—1913). Indstilling fra Formanden om **Opslag af Bygningsinspektørens og Brandinspektørens Embeder.**

Formanden erindrede om, at Byraadet ved Forhandlingen for 14 Dage siden i det væsentlige var blevet enigt om, at de 2 Embeder skulde adskilles, og nogenlunde enigt om at imødekomme det af Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse fremsatte Ønske om til Bygningsinspektør saa vidt muligt at ansætte en Mand, der havde en saadan Uddannelse som Arkitekt, at han kunde bistaa Udvalget ved Bedømmelsen af Byggepro-

jekter. Ved et derefter afholdt Møde mellem Bygningskommissionen og nævnte Udvalg var man efter Forhandling med Brandkommissionen enedes om at indstille, at Embederne adskilles og at søge til Bygningsinspektør at finde en Mand, der havde de omtalte Egenskaber. Senere var der fra Byens Arkitekter kommet en Skrivelse, hvori det blev henstillet til Byraadet til Bygningsinspektør at vælge en Mand, der kun skulde varetage de almindelige Bygningsinspektørforretninger, men ved Siden af at antage en Arkitekt til Konsulent for Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse. Ved et nyt Fællesmøde mellem Bygningskommissionen og dette Udvalg var denne Skrivelse blevet behandlet, men da Udvalget havde fastholdt sit Ønske om, at Bygningsinspektøren skulde have Arkitektuddannelse, havde Bygningskommissionen i et senere Møde fastholdt sit tidligere Standpunkt. I Henhold hertil skulde Taleren indstille, at der med Hensyn til Besættelsen af Pladsen som Bygningsinspektør blev udstedt følgende Bekendtgørelse:

»Stillingen som Bygningsinspektør i Aarhus er ledig fra den 1. November d. A. at regne. Med Sillingen er forbundet en Løn af 4000 Kr. stigende hvert 3. Aar med 250 Kr. til 5000 Kr. samt Pensionsret overensstemmende med Kommunens Pensionsvedtægt. Ved Stillingens Besættelse vil blive taget Hensyn til, om den paa-gældende foruden at kunne fuldt ud varetage de egentlige Bygningsinspektørforretninger tillige er i Besiddelse af saadan Uddannelse som Arkitekt, at han kan bistaa Byraadet ved Bedømmelse af fremsendte Bygningsprojekter. Ansøgninger indsendes til Byraadet inden 14 Dage fra Dato«.

Med Hensyn til Posten som Brandinspektør havde Taleren fra Brandkommissionen modtaget en Skrivelse, hvori det blev foreslaaet at udskille Embedet fra Bygningsinspektørembedet, lønne det efter 4. Lønklasse samt besætte det med en maskinkyndig Mand, der havde gjort Tjeneste ved et moderne Brandkorps. I Overensstemmelse hermed skulde Taleren foreslaa, at Bekendtgørelsen denne Plads vedrørende fik følgende Affattelse:

»Stillingen som Brandinspektør i Aarhus er ledig fra 1. November d. A. at regne. Med Stillingen er forbundet en Løn af 3000 Kr. stigende hvert 3. Aar med 250 Kr. til 4000 Kr. samt Pensionsret overensstemmende med Kommuns Pensionsvedtægt. Ansøgere, der er maskinkyndige og har gjort aktiv Tjeneste ved et moderne Brandkorps, vil blive foretrukne.«

Møller anbefalede Byraadet at tiltræde den af Formanden foreslaaede Form for Opslag af Pladsen som Bygningsinspektør. Efter denne Form vilde man ikke paa Forhaand være bundet til at vælge en Arkitekt, men vilde i det hele taget staa ganske frit. Skulde man ikke finde en Mand, der var saa kvalificeret, som man ønskede, kunde Lønnen vel ogsaa tænkes sat noget lavere. Den for Brandinspektøren foreslaaede Løn syntes at være ret høj navnlig i Sammenligning med den Løn, den tidligere Bygnings- og Brandinspektør havde oppebaaret, men naar Brandkommissionen fandt det nødvendig, skulde Taleren ikke modsætte sig den.

Marthin Hansen kunde ikke gaa med til at ansætte en Stadsarkitekt, idet han dels ansaa en saadan for overflødig, og dels mente, at det vilde blive en meget kostbar Foranstaltning. Der maatte kunne findes en mindre kostbar Udvej, f.

Eks. ved at vælge den nuværende Bygningsassistent til Inspektør med Begyndelsesløn 2800 Kr. og saa antage en Arkitekt med ca. 1000 Kr. i Løn til Konsulent. Iøvrigt var de fleste Bygningskonstruktører jo Arkitekter.

F o r m a n d e n advarede imod at komme ind paa Begrebet Stadsarkitekt. Det var ikke Bygningskommissionens Mening, at der skulde ansættes en saadan, hvilket fremgik deraf, at vedkommende ikke skulde projekttere Kommunens Bygningsarbejder.

S i m o n s e n havde ikke underskrevet Brandkommissionens Indstilling, fordi han ikke kunde billige Forslaget om Brandinspektørens Løn. Ellers var han ganske enig med den øvrige Kommission i, at der burde søges en virkelig Fagmand med saadanne tekniske Kundskaber, at man trygt kunde betro ham det ret kostbare Materiel. Den hidtilværende Brandinspektør havde staaet i 5. Lønklasse, altsaa med Lønning 2600 Kr. stigende til 3800 Kr., og havde desuden varetaget Bygningsinspektørembedet. Naar Embederne nu blev skilt, kunde man derfor nok uden at faa Skyld for Smaalighed og tillige med Haab om at faa en virkelig kyndig og godt uddannet Mænd bibeholde denne Lønning. Ganske vist vilde der ikke blive Tale om nogen egentlig Merudgift, for naar der blev ansat en virkelig Tekniker, vilde Assistenten være ganske overflødig, og hans Løn 1900 Kr., kunne spares, men selv bortset derfra vilde en Løn af 2600 Kr. stigende til 3800 Kr. være fuldt forsvarlig. Taleren vilde derfor foreslaa, at Brandinspektøren vedblivende kom til at staa i 5. Lønklasse.

M ø l l e r hævdede, at der ikke var Tale om at ansætte en Stadsarkitekt, og at det netop i det foreslaaede Opslag blev fremhævet, at vedkom-

mende skulde være Bygningsinspektør. Dette var desuden ogsaa blevet stærkt fremhævet i sidste Møde. Om det vilde være heldigt at faa en Arkitekt til Konsulent, skulde Taleren ikke i Øjeblikket udtale sig.

Marthin Hansen bemærkede, at Brandkommissionen ingen Tro havde til at faa en fuldt kvalificeret Mand, hvis Brandinspektørembedet blev sat i 5. Lønklasse, og at man derfor havde foreslaaet 4. Lønklasse.

N. J o h. L a u r s e n fandt den hele Foranstaltning noget vel kostbar og maatte tage Afstand fra Formandens Udtalelse om, at alle skulde være enige i, at der til Bygningsinspektør burde søges en Mand med Arkitektuddannelse. Taleren vilde i hvert Fald i saa Henseende tage ethvert Forbehold.

J a k o b J e n s e n stillede Forslag om, at Brandinspektøren blev lønnet efter 7. Lønklasse, 2000 Kr. stigende til 2800 Kr.

S i m o n s e n maatte efter sin Stilling til Sagen i Brandkommissionen fastholde sit Forslag om at opføre Brandinspektøren i 5. Lønklasse.

M o u s t e n ønskede oplyst, hvad Brandkommissionen mente med en maskinkyndig Mand. En Lønning af 2000 Kr. stigende til 2800 Kr. maatte kaldes ret god for Stillingen.

M a r t h i n H a n s e n troede, at 5. Klasse vilde være den laveste, hvis man skulde faa en Mand, man kunde vente at beholde. Ved en maskinkyndig Mand tænkte man sig nærmest en Polytekniker.

S a m u e l s e n anbefalede at vælge en almindelig faguddannet Mand, f. Eks. en Maskinarbejder. En Polytekniker vilde sikkert være ganske uskikket til Pladsen.

J a k o b J e n s e n kunde godt forstaa, at Brandkommissionen var kommet saa højt op med Lønnen, naar den vilde have en Polytekniker. Efter Talerens Mening var Bygningsinspektørens Ansvar langt større end Brandinspektørens. Det forbavsedede derfor Taleren, at Hr. Marthin Hansen vilde have en Polytekniker til at passe paa Brandstationen, naar han ikke engang vilde være med til at ansætte en Bygningsinspektør, der var saa godt uddannet som muligt. Kommunens Maskinassistenter stod i 8. Lønklasse, og de vilde sikkert med Lethed kunne overtage Stillingen som Brandinspektør.

M a r t h i n H a n s e n syntes ikke, det var saa urimeligt at vælge en Polytekniker, da det jo meget godt kunde tænkes i en ikke fjern Fremtid at lade Ledelsen af Vandværket gaa ind under Brandinspektøren.

Indstillingen vedtoges, dog med den Ændring at Brandinspektøren sættes i 5. Lønklasse.

5. (J. Nr. 329—1913). Andragende fra Automobil-ejer Nygaard om Tilladelse til at have **Stadeplads paa Store Torv for 4 Automobiler** af ensartet Ydre.

M a g n u s N i e l s e n oplyste, at Andragendet ikke var anbefalet af Politimesteren, fordi Politiet mente, at der var Automobiler nok lige ved Store Torv, og at Brolægningsudvalget indstillede ikke at bevilge Andragendet, fordi man nødig vilde have faste Stadepladser paa Torvet.

P. P e t e r s e n fraraadede at bevilge Andragendet. Der var allerede for lidt Plads paa Torvet, navnlig paa Torvedagene, og 4 Biler vilde yderlig indskrænke Pladsen.

J a k o b J e n s e n spurgte, om Sagen ikke kunde vente, til «Cimbria» var revet ned.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 265—1913). Andragende fra Ejeren af Over-Brendstrup om **Tilladelse til at benytte Bivej Nr. 2, Aarhus-Brendstrup, til Automobilkørsel.**

Bevilgedes overensstemmende med Brolægningsudvalgets Indstilling.

7. (J. Nr. 358—1913). Andragende fra Ejeren af Ejendommen Sølystgade 38 om **Tilladelse til at opbryde Gaden i Anledning af Lægning af en elektrisk Stikledning.**

Magnus Nielsen erindrede om, at Sagen i sidste Møde var blevet taget tilbage af Udvalget. Dette var nu efter ny Undersøgelse og Konference med Stadsingeniøren kommet til det Resultat, at man burde give Tilladelsen, mod at Ejeren paa tog sig Forpligtelse til at vedligeholde Gaden over Ledningsrenden i 4 Aar og som Sikkerhed herfor stillede et Depositum paa 50 Kr.

Niels Jensen fandt det urigtigt at lægge en Forheftelse paa Ejendommen i 4 Aar.

Magnus Nielsen bemærkede, at der ikke var Tale om at lægge nogen Forheftelse paa Ejendommen, idet den nuværende Ejer kunde betale de 50 Kr., eventuelt stille en Sparekassebog med dette Beløb til Raadighed. Hvad der efter de 4 Aars Beløb ikke var brugt til Vedligeholdelsen, vilde selvfølgelig blive tilbagebetalt ham.

Samuelson ansaa det stillede Vilkaar for meget lempeligt, naar man erindrede, at Byraadet havde vedtaget, at Gaden ikke maatte opbrydes de første 5 Aar efter Brolægningen.

Niels Jensen kunde efter det oplyste, tiltræde Indstillingen.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 356—1913). Indstilling fra Kirkegaardsbe-

styrelsen om, at der anbringes **Telefon i Kapellet paa Nordre Kirkegaard.**

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 220—1913), Andragende fra Aarhus Slagterlav om, at **Prisen paa steriliseret Kød** forhøjes fra 20 Øre til 40 Øe eventuelt 35 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg.

Simonsen meddelte, at Slagtehusudvalget ikke kunde anbefale Andragendet. Den nuværende Pris, 20 Øre, var ganske vist blevet fastsat for en Del Aar siden, og de almindelige Kødpriser var nu ganske anderledes end den Gang, men i København havde man for 3 Aar siden fastsat Prisen for steriliseret Kød til 20 Øre, og det maatte erindres, at det drejede sig om kasseret Kød, som Slagterne slet ingen Ret havde til. Iøvrigt stod det Slagterne frit for at faa Kødet udleveret til egen Afsætning mod en Afgift for Steriliseringen.

Mikael Johansen beklagede, at Slagtehusudvalget ikke havde stillet sig det mindste imødekommende overfor Andragendet. Det var rigtigt, at København havde fastsat Prisen paa den Slags Kød til 20 Øre, men i mange Byer var Prisen blevet forhøjet. Og det kunde da heller ikke nægtes, at de almindelige Kødpriser nu var langt højere end den Gang, da det blev besluttet at sælge det steriliserede Kød for 20 Øre. Taleren havde ikke vidst, at Slagterne kunde faa det steriliserede Kød udleveret og selv sælge det fra deres Butikker, men desuagtet vilde han henstille til Udvalget at tage Sagen tilbage for nærmere at overveje, om Prisen ikke kunde forhøjes noget, f. Eks. til 30 Øre pr. Ø. Som Ordningen nu var, led Slagterne store Tab ved den. Et Kreatur, som havde kostet dem 300 Kr.; indbragte dem, hvis det blev kasseret, kun 25 Kr.

Simonsen kunde ikke tjene Hr. Mikael Johansen i at tage Sagen tilbage. Var Slagterne utilfredse, kunde de selv faa Kødet, men der var ingen Mening i i disse Kødnotider at presse Prisen paa det steriliserede Kød op, derom var hele Udvalget enigt. Forøvrigt behøvede Slagterne ikke at tabe 275 Kr. paa et Kreatur til 300 Kr., idet der fandtes en Assurance, som de kunde melde sig ind i.

Mikael Johansen mente, at en Pris af 30 Øre for steriliseret Kød stod i lige saa god Forhold til de nuværende Kødpriser, som 20 Øre stod til Kødpriserne i 1897. Det var vel kasseret Kød, men efter Steriliseringen var det dog godt og tjenligt til Menneskeføde. Da Udvalget ikke vilde tage Sagen tilbage, vilde Taleren foreslaa, at Prisen blev forhøjet til 30 Øre.

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 348—1913). Indstilling fra Byfogden om Bevilling af 520 Kr. til **Omskrivning af Byskriverkontorets Navneregistre.**

Bevilgedes.

11. (J. Nr. 2⁵¹—1913). Andragende om **Dispensation fra Bygningslovens § 21** vedrørende Ejendommene Vestergade 3, 5, 9 og 11.

Anbefaledes paa de af Bygningskommissionen foreslaaede Vilkaar.

12. (J. Nr. 2⁵³—1913). Andragende om **Dispensation fra Bygningslovens § 21 og Bygningsvedtægtens § 19** for Ejendommen Nørrebrogade 1.

Anbefaledes paa de af Bygningskommissionen foreslaaede Vilkaar.

